

staaet, ikke skulde være Deltagere i Protokollen af 16. December 1920 angaaende den permanente Domstol for mellemfolkelig Retspleje, skal Tvisten, efter hvert Parts Valg og i Overensstemmelse med de paagældende Staters konstitutionelle Regler, henvises enten til den permanente Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller til en Voldgiftsdomstol i Overensstemmelse med Haager-Konventionen af 18. Oktober 1907, eller til en anden Voldgiftsdomstol.

Artikel 36.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan erklære, at dens Undertegnelse, Ratifikation eller Tiltrædelse, for saa vidt angaar Bestemmelserne i Kapitel II og Artiklerne 13, 14 og 15, ikke binder enten alle eller et enkelt af de Territorier, der er underlagt dets Suverænitet, Jurisdiktion eller Protektion, for saa vidt et saadant Territorium ikke er beliggende i de særlige Zoner, som anført i Artikel 12.

Enhver af de høje kontraherende Parter, som har afgivet en saadan Erklæring, kan senere, i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 37, fuldt ud tiltræde nærværende Konvention for ethvert saaledes undtaget Territorium. Vedkommende høje kontraherende Part vil bestræbe sig mest muligt for at sikre Tiltrædelse, saa snart som muligt, af alle saaledes undtagne Territorier.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, som er indeholdt i Artikel 38, ligeledes, for saa vidt angaar Bestemmelserne i Kapitel II og i Artiklerne 13, 14 og 15 i nærværende Konvention opsigte samme særskilt for hvert enkelt af de ovenfor omhandlede Territorier.

Enhver af de høje kontraherende Parter, som har benyttet sig af den i de foregaaende Stykker hjemlede Ret til Undtagelse eller Opsigelse, forpligter sig til at anvende Bestemmelserne i Kapitel II paa Forsendelser til de paagældende Territorier.